



STAKongre
Sanat ve Tasarım Araştırmaları



İSTANBUL
GELİŞİM
ÜNİVERSİTESİ



Güzel Sanatlar
Fakültesi

ULUSLARARASI YAPAY ZEKA UYGULAMALARI SEMPOZYUMU VE KARMA SERGİSİ

International Symposium on
Artificial Intelligence Applications
and Group Exhibition

Özet Bildiri Kitapçığı
Abstract Proceedings Booklet

17–18 Ağustos 2026
August 17–18, 2026

Editör / Editor

Öğr. Gör. Dr. İrem Fulya Özkan

ISBN: 978-625-90026-6-8

Editör / Editor

Öğr. Gör. Dr. İrem Fulya Özkan

**ULUSLARARASI
YAPAY ZEKA UYGULAMALARI
SEMPOZYUMU VE KARMA SERGİSİ****International Symposium and Group Exhibition
on Artificial Intelligence Applications****Özet Bildiri Kitapçığı
Abstract Proceedings Booklet**17-18 Ağustos 2026
August 17-18, 2026

ISBN: 978-625-90026-6-8

Akademik Düzenleme ve Organizasyon Kurulu

Öğr. Gör. Dr. İrem Fulya Özkan | İmtiyaz Sahibi
Prof. Birsen Çeken
Prof. Dr. Şükran Güzin Ilıcak Aydınalp
Prof. Dr. Aslı Albayrak
Prof. İsmet Çavuşoğlu
Prof. Ayşegül Türk
Doç. Merve Ersan
Öğr. Gör. Dr. Belgin İpek
Dr. Öğretim Üyesi Sonia Lotfi
Dr. Öğretim Üyesi Ayla Acar
Öğr. Gör. Mustafa İpek
Öğr. Gör. Yeliz Bilir

Editör

Öğr. Gör. Dr. İrem Fulya Özkan

Sempozyum Yürütme Kurulu

Doç. Dr. Aysun Cancaç
Doç. Nuri Sezer
Doç. Dr. Metin Kuş
Dr. Öğretim Üyesi Erdem Çağla
Dr. Öğretim Üyesi Çağdaş Topçu
Öğr. Gör. Ahmet Bıçkı
Arş. Gör. Dr. Ceren İren
Arş. Gör. Dr. Ayten Bengisu Cansever Bayhan
Arş. Gör. Hatice Çoban
Arş. Gör. Ezginaz Kara
Arş. Gör. Okan Kırbacı
Arş. Gör. Mustafa Dallı
Arş. Gör. Eliz Mutlu Tekay
Arş. Gör. Başak Lale

Yayın Yeri

Türkiye – Çevrim içi (www.stakongre.org)

Yayın Tarihi

16 Ağustos 2026

ISBN

978-625-90026-6-8

Academic Organization and Executive Committee

Lect. Dr. İrem Fulya Özkan | Publisher
Prof. Birsen Çeken
Prof. Dr. Şükran Güzin Ilıcak Aydınalp
Prof. Dr. Aslı Albayrak
Prof. İsmet Çavuşoğlu
Prof. Ayşegül Türk
Assoc. Prof. Merve Ersan
Lect. Dr. Belgin İpek
Asst. Prof. Sonia Lotfi
Asst. Prof. Ayla Acar
Lect. Mustafa İpek
Lect. Yeliz Bilir

Editor

Lect. Dr. İrem Fulya Özkan

Symposium Executive Board

Assoc. Prof. Dr. Aysun Cancaç
Assoc. Prof. Nuri Sezer
Assoc. Prof. Dr. Metin Kuş
Asst. Prof. Erdem Çağla
Asst. Prof. Çağdaş Topçu
Lect. Ahmet Bıçkı
Res. Asst. Dr. Ceren İren
Res. Asst. Dr. Ayten Bengisu Cansever Bayhan
Res. Asst. Hatice Çoban
Res. Asst. Ezginaz Kara
Res. Asst. Okan Kırbacı
Res. Asst. Mustafa Dallı
Res. Asst. Eliz Mutlu Tekay
Res. Asst. Başak Lale

Place of Publication

Türkiye – Online (www.stakongre.org)

Date of Publication

16 August 2026

ISBN

978-625-90026-6-8

Bilimsel Danışma ve Hakem Kurulu

Prof. Birsen Çeken
Prof. Ayşegül Türk
Prof. Dr. Erol Kılıç
Prof. Dr. Akif Kazımov
Prof. Dr. Mansur Caferiv
Doç. Dr. Baxtiyar Yusufov
Doç. Merve Ersan
Doç. Dr. Aysun Cancaç
Doç. Nuri Sezer
Doç. Semih Delil
Doç. Dr. Metin Kuş
Doç. Dr. Aydın Zor
Doç. Dr. Sabire Soytok
Dr. Öğretim Üyesi Sonia Lotfi
Dr. Öğretim Üyesi Cemil Çirişoğlu
Dr. Öğretim Üyesi Gökçe Uzgören
Dr. Öğretim Üyesi Burhan Şohoğlu
Dr. Öğretim Üyesi Ayla Acar
Dr. Öğretim Üyesi Ece Candemir
Dr. Öğretim Üyesi Sanam Aefnar
Dr. Öğretim Üyesi Pervin Heidari
Dr. Büşra Kılıç
Dr. Öğretim Üyesi Deniz Özeskici
Dr. Öğretim Üyesi Sema Özeskici
Dr. Öğretim Üyesi Ozan Küçükusta
Öğr. Gör. Dr. Cihan Aybay
Öğr. Gör. Dr. Sinem İnnap
Arş. Gör. Dr. Seda Türkay
Arş. Gör. Dr. Ayşe Seray Engin

Scientific Advisory and Review Board

Prof. Birsen Çeken
Prof. Ayşegül Türk
Prof. Dr. Erol Kılıç
Prof. Dr. Akif Kazımov
Prof. Dr. Mansur Caferiv
Assoc. Prof. Dr. Baxtiyar Yusufov
Assoc. Prof. Merve Ersan
Assoc. Prof. Dr. Aysun Cancaç
Assoc. Prof. Nuri Sezer
Assoc. Prof. Semih Delil
Assoc. Prof. Dr. Metin Kuş
Assoc. Prof. Dr. Aydın Zor
Assoc. Prof. Dr. Sabire Soytok
Asst. Prof. Sonia Lotfi
Asst. Prof. Cemil Çirişoğlu
Asst. Prof. Gökçe Uzgören
Asst. Prof. Burhan Şohoğlu
Asst. Prof. Ayla Acar
Asst. Prof. Ece Candemir
Asst. Prof. Sanam Aefnar
Asst. Prof. Pervin Heidari
Dr. Büşra Kılıç
Asst. Prof. Deniz Özeskici
Asst. Prof. Sema Özeskici
Asst. Prof. Ozan Küçükusta
Lect. Dr. Cihan Aybay
Lect. Dr. Sinem İnnap
Res. Asst. Dr. Seda Türkay
Res. Asst. Dr. Ayşe Seray Engin

Sunuş

Üretken yapay zekâ, makine öğrenmesi ve veri odaklı hesaplama yöntemleri; bilimsel araştırma, tasarım, sanat, eğitim, mühendislik ve kültürel üretim pratiklerinde yeni yöntemsel olanaklar ve tartışma alanları üretmektedir. Bu dönüşüm, yapay zekâ sistemlerinin teknik kapasitesinin yanı sıra insan yaratıcılığı, uzmanlık, etik sorumluluk, doğrulanabilirlik ve eleştirel değerlendirme ölçütleriyle kurduğu ilişkiyi yeniden gündeme taşımaktadır. Özellikle üretken sistemlerin metin, görüntü, ses ve hareketli görüntü üretimindeki hızlı gelişimi, farklı disiplinlerde araştırma nesnelerinin, üretim süreçlerinin ve değerlendirme ölçütlerinin yeniden ele alınmasını gerekli kılmaktadır.

Uluslararası Yapay Zeka Uygulamaları Sempozyumu ve Karma Sergisi kapsamında hazırlanan bu özet bildiri kitapçığı, yapay zekânın farklı disiplinlerdeki kullanım biçimlerini araştıran çalışmaları ortak bir akademik zeminde bir araya getirmektedir. Bildiriler; üretken yapay zekâ ile kültürel ve yaratıcı üretim, pedagojik uygulamalar, hesaplamalı yaratıcılık, enerji modelleme, dijital beşeri bilimler, görsel temsil ve fotogerçekçi dijital üretim gibi araştırma eksenlerine odaklanmaktadır. Çalışmaların bir arada sunulması, yapay zekâ uygulamalarının yöntemsel potansiyelinin yanı sıra veri niteliği, açıklanabilirlik, telif, özgünlük ve insan denetimi gibi güncel tartışma alanlarının disiplinlerarası biçimde değerlendirilmesine olanak vermektedir.

Karma sergi ise yapay zekâ uygulamalarının görsel ve sanatsal üretimdeki karşılıklarını akademik tartışmayla aynı etkinlik zemini içinde buluşturmaktadır. Böylece araştırma bildirileriyle sergilenen çalışmalar arasında kuramsal, teknik ve yaratıcı düzeylerde bir karşılaşma alanı oluşturulmaktadır. Bu kitapçığın, etkinlikte sunulan araştırmaların kalıcı bir kaydını oluşturması ve yapay zekâ uygulamalarına ilişkin sonraki akademik ve sanatsal çalışmalara başvuru zemini sağlaması amaçlanmaktadır.

Çevrim içi gerçekleştirilen etkinliğe katkı sunan tüm araştırmacılara ve sanatçılara, bilimsel danışma ve hakem kuruluna, düzenleme kuruluna ve editöryal ekibe teşekkür ederiz.

Akademik Düzenleme ve Organizasyon Kurulu

Foreword

Generative artificial intelligence, machine learning, and data-driven computational methods are creating new methodological possibilities and areas of debate across scientific research, design, art, education, engineering, and cultural production. This transformation renews attention not only to the technical capacities of AI systems but also to their relationship with human creativity, expertise, ethical responsibility, verifiability, and critical evaluation. Rapid developments in generative systems for text, image, sound, and moving-image production increasingly require research objects, production processes, and evaluative criteria to be reconsidered across disciplines.

Prepared for the International Symposium and Group Exhibition on Artificial Intelligence Applications, this abstract proceedings booklet brings together studies examining the uses of AI in different disciplinary contexts. The contributions address generative AI in cultural and creative production, pedagogical applications, computational creativity, energy modelling, digital humanities, visual representation, and photorealistic digital production. Bringing these studies together enables the methodological potential of AI applications to be considered alongside current debates on data quality, explainability, copyright, originality, and human oversight.

The group exhibition places visual and artistic applications of AI within the same academic context as the symposium papers, creating a shared space in which theoretical, technical, and creative perspectives can encounter one another. The booklet is intended to provide a lasting record of the research presented at the event and to serve as a reference point for subsequent academic and artistic inquiry into AI applications.

We thank all researchers and artists who contributed to the online symposium and exhibition, as well as the Scientific Advisory and Review Board, the organizing committee, and the editorial team.

Academic Organization and Executive Committee

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

Dr. Eda TANOĞLU

1

Dijital Çağda Yaratıcı Ekosistemler: Sanat, Teknoloji ve Toplum Arasında Yeni Karşılaşmalar

Creative Ecosystems in the Digital Age: From Institution-Centered Models to Networked Creativity

Öğr. Gör. Fatma ÇALIŞKAN

2

Sosyal Bilimlerde Üretken Yapay Zekâ Kullanım Örneği: Kod Bilgisi Olmayan Bir Uzmanın Aruz Vezni Aracı Geliştirme Süreci

A Case of Generative Artificial Intelligence Use in the Social Sciences: A Non-Coding Specialist's Process of Developing an Aruz Prosody Tool

Mert Ozan BARLIK, Prof. Dr. Ali AYHAN

3

ChatGPT ve Gemini'nin Pedagojik Role Bağlı Müzik Kavramı Açıklamalarının Karşılaştırmalı Analizi

A Comparative Analysis of ChatGPT and Gemini's Explanations of Music Concepts Based on Pedagogical Roles

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

Öğr. Gör. Onur DEMİR Zonguldak İli Rüzgar Enerjisi Potansiyelinin Yapay Sinir Ağları ile İncelenmesi Assessment of Wind Energy Potential in Zonguldak Province Using Artificial Neural Networks	4
Prof. Dr. A. Şima UYAR, Ufuk ŞENEL (Ph.D. Student) ChorEA: Koreografik Tasarım için Etkileşimli Evrimsel Bir Yaklaşım ChorEA: An Interactive Evolutionary Approach for Choreographic Design	5
Arş. Gör. Gamze ATEŞ, Arş. Gör. Aylin Berna Zamandar BAŞOĞLU Klasik Masalların Üretken Yapay Zekâ Tarafından Yeniden Üretimi: Metinsel ve Görsel Temsiller Üzerine Çoklu Vaka Çalışması The Reproduction of Classical Fairy Tales by Generative Artificial Intelligence: A Multiple Case Study of Textual and Visual Representations	6
Arş. Gör. Abdullah Raşid GÜN Taht ve Rakipleri: Üretken Yapay Zeka, PBR Materyal Üretiminde Fotogrametriyi Tahttan İndirebilir mi? The Crown and Its Challengers: Can Generative AI Dethrone Photogrammetry in PBR Material Production?	7

Dijital Çağda Yaratıcı Ekosistemler: Sanat, Teknoloji ve Toplum Arasında Yeni Karşılaşmalar

Creative Ecosystems in the Digital Age: From Institution-Centered Models to Networked Creativity

Dr. Eda TANOĞLU

Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Türkiye
Eda.Tanoglu@acibadem.edu.tr | ORCID: 0009-0007-4826-467X

Özet

Dijital teknolojilerin yaygınlaşması, yapay zekâ uygulamalarının gündelik yaşamın ve kültürel üretim süreçlerinin ayrılmaz bir parçası hâline gelmesi, sanat, teknoloji ve toplum arasındaki ilişkilerin yeniden düşünülmesini gerekli kılmaktadır. Ağ temelli iletişim sistemleri, dijital platformlar ve katılımcı üretim modelleri, geleneksel kültürel üretim biçimlerini dönüştürmekte; bireylerin yalnızca içerik tüketicisi değil, aynı zamanda içerik üreticisi ve dağıtıcısı olarak kültürel süreçlere katılımını mümkün kılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, dijital kültür bağlamında ortaya çıkan yaratıcı ekosistemleri incelemek ve sanat, teknoloji ile toplum arasındaki yeni etkileşim biçimlerini tartışmaktır. Çalışma, ağ toplumu, katılımcı kültür, dijital kültür ve yaratıcı ekosistem yaklaşımlarını temel alan kavramsal bir literatür incelemesine dayanmaktadır. İnceleme sonucunda, dijital teknolojilerin yalnızca yeni yaratıcı araçlar sunmadığı; aynı zamanda yaratıcılığın üretim, dolaşım ve paylaşım biçimlerini dönüştürdüğü görülmektedir. Bunun yanında çalışma, dijital çağda yaratıcı ekosistemlerin kurum merkezli yapılardan ağ merkezli yapılara evrildiğini ileri sürmektedir. Bu yeni ekosistemlerde yaratıcı süreçler yalnızca sanatçılar, tasarımcılar veya kültürel kurumlar tarafından şekillendirilmemekte; topluluklar, dijital platformlar, araştırmacılar, girişimler ve yapay zekâ sistemleri de yaratıcı üretimin aktif aktörleri hâline gelmektedir. Böylece yaratıcı üretim, hiyerarşik ve doğrusal modellerden uzaklaşarak çok aktörlü, etkileşimli ve disiplinlerarası ağlar içerisinde gerçekleşmektedir. Sonuç olarak çalışma, yaratıcı ekosistemlerin dijital çağın kültürel dönüşümünü anlamak için önemli bir kavramsal çerçeve sunduğunu ve gelecekte sanat, teknoloji ve toplum arasındaki ilişkilerin insan ve insan-dışı aktörlerin birlikte yer aldığı ağlar üzerinden şekilleneceğini ileri sürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Kültür, Yaratıcı Ekosistemler, Ağ Toplumu, Katılımcı Kültür, Yapay Zekâ

JEL Kodları: Z11, Z19, O39.

Abstract

The widespread adoption of digital technologies and the growing integration of artificial intelligence into everyday life and cultural production processes have necessitated a reconsideration of the relationships between art, technology and society. Networked communication systems, digital platforms and participatory production models are transforming traditional forms of cultural production, enabling individuals to become not only consumers of content but also active producers and distributors within cultural processes. This study aims to examine the emerging concept of creative ecosystems within the context of digital culture and to explore new forms of interaction between art, technology and society. The research is based on a conceptual literature review drawing upon the perspectives of network society, participatory culture, digital culture and creative ecosystems. The review demonstrates that digital technologies do not merely provide new creative tools; they also transform the ways creativity is produced, circulated and shared. Furthermore, the study argues that creative ecosystems in the digital age are evolving from institution-centred structures towards network-centred configurations. Within these emerging ecosystems, creative processes are no longer shaped solely by artists, designers or cultural institutions. Communities, digital platforms, researchers, entrepreneurs and artificial intelligence systems increasingly function as active agents of creative production. As a result, cultural production is shifting away from hierarchical and linear models towards multi-actor, interactive and interdisciplinary networks. The study concludes that creative ecosystems offer an important conceptual framework for understanding cultural transformation in the digital age and suggests that future relationships between art, technology and society will increasingly be shaped through networks in which both human and non-human actors participate in the creation, circulation and transformation of cultural value.

Keywords: Digital Culture, Creative Ecosystems, Network Society, Participatory Culture, Artificial Intelligence

JEL Codes: Z11, Z19, O39.

Tanoğlu, E. (2026, 17-18 Ağustos). Dijital Çağda Yaratıcı Ekosistemler: Sanat, Teknoloji ve Toplum Arasında Yeni Karşılaşmalar [Bildiri özeti]. Uluslararası Yapay Zeka Uygulamaları Sempozyumu ve Karma Sergisi, çevrim içi.

Bildiri Özeti / Paper Abstract

Sosyal Bilimlerde Üretken Yapay Zekâ Kullanım Örneği: Kod Bilgisi Olmayan Bir Uzmanın Aruz Vezni Aracı Geliştirme Süreci**A Case of Generative Artificial Intelligence Use in the Social Sciences: A Non-Coding Specialist's Process of Developing an Aruz Prosody Tool**

Öğr. Gör. Fatma ÇALIŞKAN
Süleyman Demirel Üniversitesi, Türkiye
fatmacaliskan@sdu.edu.tr | ORCID: 0000-0002-9772-5117

Özet

Yapay zekâ teknolojileri sosyal bilimlerde üretken bir konuma geçmekte, filoloji ve klasik Türk edebiyatı gibi yoğun emek gerektiren alanlarda araştırmacının bilgi üretim sürecini dönüştürmekte, kendi aracını üretmesini mümkün kılmaktadır. Bu çalışma, kod bilgisi bulunmayan bir alan uzmanının, çözümlemede hata riskinden kaçınmak amacıyla yapay zekâ desteğiyle geliştirdiği bir aruz vezni otomasyonunun sürecini konu edinmektedir. Araç, aruz sisteminin klasik standartlarına kavuşmadığı dönemlere ait tenkitli metinlerde vezin kalıbını ve vezin dışı mısraları belirlemek üzere geliştirilmiş; neşri hazırlanmakta olan 14. yüzyıl Anadolu sahası divanı üzerinde denenmiştir. Geliştirme bir yazılım projesi olarak değil, neşir sürecinde doğan somut bir ihtiyaç üzerine başlamış ve tek satır kod yazılmadan yürütülmüştür. Süreç önce Python koduyla yürütülmüş, daha sonra internetsiz, tarayıcıda çalışan bir arayüze geçilmiştir. Araçtan her mısrayı bir kalıba uydurması değil, gördüğünü olduğu gibi bildirmesi istenmiştir. Doğrulama veznin kendi ölçütüne dayanmıştır: kalıplar önceden tespit edilmiş olduğundan aracın çıktısı beyit beyit karşılaştırılmış, gözden kaçan bir durumun bulunup bulunmadığı saptanmıştır. Tespit edilen hatalı çıktılar alana özgü teorik bilgi çerçevesinde yapay zekâyı aktarılmış, etkileşimli ve yinelemeli bir süreçle optimize edilmiş ve kayıt altına alınmıştır; uzman hem rehber hem de denetim mekanizması konumunda bulunmuştur. Denetim tek yönlü işlememiş, bir gazel örneğinde araç, uzmanın beklentisinin aksine, son tefileyi temel alarak bulduğu veznin doğruluğunu kanıtlamıştır. Araç hâlihazırda vezin kalıbını tefile tefile ortaya koymakta, aruz uygulamalarını ve kusurlarını tek tek göstermekte, vezne uymayan mısralarda sorunun kaynağını bildirmektedir. Vezin otomatik olarak tespit edilebildiği gibi, araştırmacı aynı şiir üzerinde farklı vezinleri elle girerek de sınayabilmektedir. Böylece kod uzmanlığı olmaksızın denetlenebilir bir çözümleme aracının üretilebildiği somut bir vaka ile gösterilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aruz Vezni, Üretken Yapay Zekâ, Kod Bilgisi Olmayan Kullanıcı, Yazılım Denetimi, Metin Neşri.

JEL Kodları: Z11, O33, C88.

Abstract

Artificial intelligence is taking on a productive role in labour-intensive fields such as philology and classical Turkish literature, transforming knowledge production and enabling researchers to build their own tools. This study examines the development of an aruz (quantitative metre) automation tool, built with AI support by a field specialist with no coding knowledge, in order to avoid error in metrical analysis. The tool analyses metrical structure in critical editions of texts predating the classical standardisation of aruz and identifies lines falling outside the metre; it was tested on a fourteenth-century Anatolian divan currently in preparation. Development arose not from a software project but from a concrete editorial need, and proceeded without a single line of code, moving from Python to an offline browser-based interface at the specialist's request. The tool was instructed not to force every line into a pattern but to report what it found. Verification rested on the metre's own criterion: as the patterns were known in advance, outputs were checked couplet by couplet and the tool refined iteratively through field-specific feedback, the specialist serving as both guide and oversight mechanism. Oversight was not one-directional; in one gazel the tool proved, against the specialist's expectation, the metre it had identified from the final foot. The tool now presents the pattern foot by foot, marks prosodic licences and defects individually, and reports the source of non-conformity, either automatically or with a manually entered metre. The case shows that a verifiable analytical tool can be produced without coding expertise.

Keywords: Aruz Prosody, Generative Artificial Intelligence, Non-Coding User, Software Oversight, Critical Text Edition.

JEL Codes: Z11, O33, C88.

Çalışkan, F. (2026, 17-18 Ağustos). Sosyal Bilimlerde Üretken Yapay Zekâ Kullanım Örneği: Kod Bilgisi Olmayan Bir Uzmanın Aruz Vezni Aracı Geliştirme Süreci [Bildiri özeti]. Uluslararası Yapay Zeka Uygulamaları Sempozyumu ve Karma Sergisi, çevrim içi.

Bildiri Özeti / Paper Abstract

ChatGPT ve Gemini'nin Pedagojik Role Bağlı Müzik Kavramı Açıklamalarının Karşılaştırmalı Analizi
A Comparative Analysis of ChatGPT and Gemini's Explanations of Music Concepts Based on Pedagogical Roles

Mert Ozan BARLIK

Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye

mertozanbarlik@gmail.com | ORCID: 0000-0002-4180-1141

Prof. Dr. Ali AYHAN

Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi, Müzik Eğitimi

ali.ayhan@inonu.edu.tr | ORCID: 0000-0001-5850-9887

Özet

i Yazım Şablonu 2026-STA-KB0029 ChatGPT ve Gemini'nin Pedagojik Role Bağlı Müzik Kavramı Açıklamalarının Karşılaştırmalı Analizi A Comparative Analysis of ChatGPT and Gemini's Explanations of Music Concepts Based on Pedagogical Roles Özet Bu araştırmada, ChatGPT Plus ve Gemini Pro'nun farklı pedagojik roller doğrultusunda ürettiği müzik kavramı açıklamaları karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Çalışmada, iki üretken yapay zekâ modelinin pedagojik role uyum, kavramsal doğruluk, anlatım dili, teknik terminoloji, örneklendirme ve kavram ayrımı bakımından gösterdiği benzerlik ve farklılıkları ortaya koyulması amaçlanmıştır. Bu kapsamda ritim, tempo, armoni, nüans ve polifoni kavramları için aynı içerik ve biçim özelliklerini taşıyan komut istemleri hazırlanarak; ortaokul-lise müzik öğretmenleri ve üniversite düzeyinde müzik eğitimi veren öğretim elemanı rollerini yapay zekâ modellerinin üstlenmesi sağlanmıştır. Böylece iki yapay zekâ modelinde oluşturulan otuz adet anlatı metni bu araştırmanın veri setini oluşturmuştur. Nitel araştırma yaklaşımıyla yürütülen çalışmada doküman incelemesi ve karşılaştırmalı içerik analizi kullanılmıştır. Anlatı metinleri; tanım, işlev açıklaması, ilişkili kavramlar, kavram ayrımı, örnek kullanımı, teknik terminoloji, pedagojik söylem ve isteme bağlılık gibi temalar açısından değerlendirilmiştir. Değerlendirme sonucunda elde edilen bulgulara göre her iki modelin de eğitim düzeyi yükseldikçe anlatımını daha teknik ve kuramsal hâle getirdiğini göstermektedir. Bununla birlikte ChatGPT Plus'ın pedagojik uyarlamayı daha çok kavramsal kapsamı genişletme, terminolojiyi kademeli artırma ve müziksel örnekleri çeşitlendirme yoluyla gerçekleştirdiği; Gemini Pro'nun ise metafor, benzetme, doğrudan hitap ve estetik anlatıma daha fazla başvurduğu belirlenmiştir. Özetle, her iki modelin de müzik kavramı açıklamalarına yönelik pedagojik rollere uyum sağlayarak girebildiği ancak bu uyumun farklı anlatım ve içerik oluşturma teknikleriyle ortaya koyduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu anlamda yapay zekâ modellerinin müzik eğitimi kavramlarına yönelik istemli oluşturulan roller ile yapay zekâ modelleri tarafından küçük nüans farklarıyla çalışılabileceği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: üretken yapay zekâ, müzik eğitimi, ChatGPT, Gemini Pro, pedagojik rol, kavram öğretimi

Abstract

This study comparatively examined music concept explanations generated by ChatGPT Plus and Gemini Pro based on different pedagogical roles. The study aimed to identify the similarities and differences between these two generative artificial intelligence models in terms of pedagogical role adaptation, conceptual accuracy, language use, technical terminology, use of examples, and concept differentiation. To this end, prompts with identical content and structural characteristics were prepared for the concepts of rhythm, tempo, harmony, nuance, and polyphony, while the models were instructed to assume the roles of a middle school music teacher, a high school music teacher, and a university music educator. Accordingly, a total of thirty narrative texts generated by the two artificial intelligence models constituted the dataset of the study. Adopting a qualitative research approach, the study employed document analysis and comparative content analysis. The narrative texts were analyzed according to the themes of definition, functional explanation, related concepts, concept differentiation, use of examples, technical terminology, pedagogical discourse, and prompt adherence. The findings indicated that both models produced explanations with progressively more technical and theoretical content as the educational level increased. However, ChatGPT Plus primarily achieved pedagogical adaptation by expanding conceptual scope, progressively increasing the use of technical terminology, and diversifying music-specific examples, whereas Gemini Pro relied more extensively on metaphors, analogies, direct address, and expressive language. In summary, the findings demonstrated that both models were capable of adapting their explanations of music concepts to the assigned pedagogical roles; however, they accomplished this adaptation through different discourse styles and content generation strategies. Accordingly, it is suggested that generative artificial intelligence models can be effectively employed in music education by assigning role-based prompts, although the resulting outputs may exhibit subtle differences depending on the characteristics of the model.

Keywords: generative artificial intelligence, music education, ChatGPT, Gemini Pro, pedagogical role, concept teaching

Barlık, M. O., & Ayhan, A. (2026, 17-18 Ağustos). ChatGPT ve Gemini'nin Pedagojik Role Bağlı Müzik Kavramı Açıklamalarının Karşılaştırmalı Analizi [Bildiri özeti]. Uluslararası Yapay Zeka Uygulamaları Sempozyumu ve Karma Sergisi, çevrim içi.

Bildiri Özeti / Paper Abstract

Zonguldak İli Rüzgar Enerjisi Potansiyelinin Yapay Sinir Ağları ile İncelenmesi

Assessment of Wind Energy Potential in Zonguldak Province Using Artificial Neural Networks

Öğr. Gör. Onur DEMİR

Bülent Ecevit Üniversitesi, Türkiye

onurdemir657@gmail.com | ORCID: 0009-0004-1064-9206

Özet

Enerji talebindeki sürekli artış ve fosil yakıt kullanımının çevresel etkileri, yenilenebilir enerji kaynaklarının daha etkin değerlendirilmesini zorunlu hale getirmektedir. Bu kapsamda rüzgar enerjisi, sürdürülebilir ve temiz enerji üretiminde önemli bir alternatif kaynak olarak öne çıkmaktadır. Rüzgar enerjisi potansiyelinin belirlenmesinde meteorolojik değişkenler arasındaki karmaşık ve doğrusal olmayan ilişkilerin modellenmesi, yapay zeka yöntemlerinin kullanımını önemli hale getirmiştir. Bu çalışmada, Zonguldak ilinin rüzgar enerjisi potansiyelinin yapay zeka tabanlı bir yaklaşımla değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışmada, Meteoroloji Genel Müdürlüğü (MGM) tarafından sağlanan uzun dönem meteorolojik veriler ile Rüzgar Enerjisi Potansiyel Atlası (REPA) kapsamında sunulan rüzgar potansiyeli verileri birlikte değerlendirilmiştir. Geliştirilen modelde giriş değişkenleri olarak aylık ortalama sıcaklık, maksimum sıcaklık, minimum sıcaklık, güneşlenme süresi, toplam yağış miktarı ve yağışlı gün sayısı kullanılmıştır. Rüzgar enerjisi potansiyeli ise model çıkışında farklı sınıf seviyeleri ile ifade edilmiştir. Meteorolojik parametreler ile rüzgar enerji potansiyeli arasındaki doğrusal olmayan ilişkinin modellenmesi amacıyla MATLAB ortamında Yapay Sinir Ağları (YSA) tabanlı bir tahmin modeli geliştirilmiştir. Veri sayısının sınırlı olması nedeniyle model eğitim ve doğrulama süreçlerinde uygun çapraz doğrulama yöntemlerinden yararlanılmıştır. Geliştirilen yaklaşım ile meteorolojik verilerden yararlanarak bölgesel rüzgar enerji potansiyel sınıfının tahmin edilmesine yönelik bir karar destek modeli oluşturulmuştur. Elde edilen sonuçların, Zonguldak ilinde rüzgar enerjisi potansiyelinin ön değerlendirilmesine yönelik yapay zeka destekli bir yaklaşım sunduğu ve gelecekte daha kapsamlı veri setleri ile geliştirilebilecek enerji planlama çalışmalarına katkı sağlayabileceği değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Sinir Ağları, Rüzgar Enerjisi Potansiyeli, REPA, Meteorolojik Veriler, Karar Destek Sistemi.

Abstract

The continuous increase in energy demand and the environmental impacts of fossil fuel utilization have made the effective evaluation of renewable energy resources necessary. In this context, wind energy has emerged as an important alternative source for sustainable and clean energy production. Modeling the complex and nonlinear relationships between meteorological variables in wind energy potential assessment has increased the importance of artificial intelligence-based methods. In this study, the wind energy potential of Zonguldak province was evaluated using an artificial intelligence-based approach. Long-term meteorological data provided by the Turkish State Meteorological Service (MGM) and wind potential data obtained from the Wind Energy Potential Atlas (REPA) were evaluated together. In the developed model, monthly average temperature, maximum temperature, minimum temperature, sunshine duration, total precipitation amount, and number of rainy days were used as input variables. The wind energy potential was represented by different class levels as the output parameter of the model. An Artificial Neural Network (ANN)-based prediction model was developed in the MATLAB environment to model the nonlinear relationship between meteorological parameters and wind energy potential. Due to the limited number of available data samples, appropriate cross-validation methods were employed during the training and validation processes of the model. The developed approach provides a decision support model for predicting regional wind energy potential classes using meteorological data. The obtained results indicate that the proposed artificial intelligence-based approach can be used for the preliminary assessment of wind energy potential in Zonguldak province. Furthermore, it is considered that the developed model can contribute to future energy planning studies by improving the model with more comprehensive datasets.

Keywords: Artificial Neural Networks, Wind Energy Potential, REPA, Meteorological Data, Decision Support System.

Demir, O. (2026, 17-18 Ağustos). Zonguldak İli Rüzgar Enerjisi Potansiyelinin Yapay Sinir Ağları ile İncelenmesi [Bildiri özeti]. Uluslararası Yapay Zeka Uygulamaları Sempozyumu ve Karma Sergisi, çevrim içi.

Bildiri Özeti / Paper Abstract

ChorEA: Koreografik Tasarım için Etkileşimli Evrimsel Bir Yaklaşım**ChorEA: An Interactive Evolutionary Approach for Choreographic Design**

Prof. Dr. A. Şima UYAR

Istanbul Topkapı University, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Department of Computer Engineering, Istanbul, Turkey
sima.uyar@topkapi.edu.tr | ORCID: 0000-0003-1440-3831

Ufuk ŞENEL (Ph.D. Student)

Yıldız Technical University, Faculty of Art and Design, Department of Music, Ph.D. Program in Music and Performing Arts
ufuk.senel@std.yildiz.edu.tr | ORCID: 0009-0004-8492-8670**Özet**

Etkileşimli evrimsel algoritmalar, rastgelelik içeren algoritmik aramayı insanın öznel değerlendirmesiyle birleştirir. Rastgele arama ile insan yönlendirmeli değerlendirmenin bu şekilde bir arada kullanılması, modern dansın öncülerinden koreograf Merce Cunningham'ın koreografilerini yaratırken kullandığı chance operations yaklaşımıyla kavramsal bir benzerlik taşımaktadır. Bu benzerliği gözlemlememiz, etkileşimli evrimsel algoritmaların koreografik tasarım alanına nasıl uygulanabileceğini araştırmamızın arkasındaki motivasyon olmuştur. Etkileşimli evrimsel algoritmaları, bu çalışmada önerilen yaklaşıma benzer şekilde koreografik tasarım süreçlerine, üretilen koreografik yapıların yinelenmeli olarak iyileştirilmesini desteklemek amacıyla entegre eden çalışmalar literatürde sınırlıdır. Literatürdeki koreografi üretimine odaklanan sistemlerden farklı olarak bu çalışmada ele alınan ChorEA, koreografin tasarım sürecini desteklemeyi amaçlamaktadır. ChorEA, kullanıcıların kompozisyona ilişkin parametreleri belirlemelerine ve etkileşimli bir evrimsel algoritma tarafından üretilen alternatif koreografik yapıları yinelenmeli olarak değerlendirmelerine olanak tanımaktadır. Bu amaçla, üretilen koreografiler tablo biçiminde ve sade bir grafiksel görselleştirme ile kullanıcılara sunulmaktadır. Bu sayede kullanıcıların bu koreografilerin genel yapısını daha kolay yorumlayabilmelerine olanak sağlanmaktadır. Esnek yapısı sayesinde ChorEA, farklı hareket sözlükleriyle çalışabilmekte ve solo, düet veya çok dansçılı gruplar için farklı uzunluklarda koreografiler üretebilmektedir. ChorEA aslen koreografi üretimini otomatikleştirmeyi hedeflememektedir. Bunun yerine, etkileşimli evrimsel algoritmaların koreografik tasarım süreçlerine katılması için olası bir hesaplamalı yaklaşım sunmaktadır. Bunu yaparken yaratıcı karar verme sürecinde koreografin merkezi rolünü korumaktadır. Önerilen yaklaşım, rastgelelik içeren algoritmik arama ile, öznel sanatsal değerlendirmeyi bir arada kullanarak, etkileşimli evrimsel algoritmaların yaratıcı süreçte yardımcı bir araç olarak nasıl kullanılabileceğini incelemektedir.

Anahtar Kelimeler: Etkileşimli Evrimsel Algoritmalar, Koreografik Tasarım, Hesaplamalı Yaratıcılık
JEL Kodları: C630, C610, Y800

Abstract

Interactive evolutionary algorithms combine randomized algorithmic search with iterative human evaluation. The combination of randomized search and human-guided evaluation is conceptually similar to the chance operations used by the pioneering choreographer Merce Cunningham in creating modern dance choreographies. This observation motivated us to explore the use of interactive evolutionary algorithms for choreographic design. There is limited work in literature on integrating interactive evolutionary algorithms into choreographic design processes to support the iterative refinement of evolving choreographic structures. While some systems found in the related literature emphasize choreography generation, ChorEA focuses on supporting the choreographer's design process. ChorEA enables users to define compositional parameters and iteratively evaluate alternative choreographic structures generated by an interactive evolutionary algorithm. During the interactive evaluation process, alternative choreographies are presented to the users through tabular representations and a lightweight graphical visualization tool. This allows them to visualize and interpret the overall structures of the generated choreographies. Because of its flexible design, ChorEA can be used with different movement vocabularies to generate choreographies of varying lengths for different numbers of dancers. ChorEA does not aim to automate choreography generation. It only provides one possible computational approach for integrating interactive evolutionary algorithms into the choreographic design process. Thus, it can be said that the proposed approach explores how interactive evolutionary algorithms can be used as a collaborative design tool by combining randomized search with human artistic judgement.

Keywords: Interactive Evolutionary Algorithms, Choreographic Design, Computational Creativity

JEL Codes: C630, C610, Y800

Uyar, A. Ş., & Şenel, U. (2026, 17-18 Ağustos). ChorEA: Koreografik Tasarım için Etkileşimli Evrimsel Bir Yaklaşım [Bildiri özeti]. Uluslararası Yapay Zeka Uygulamaları Sempozyumu ve Karma Sergisi, çevrim içi.

Bildiri Özeti / Paper Abstract

Klasik Masalların Üretken Yapay Zekâ Tarafından Yeniden Üretimi: Metinsel ve Görsel Temsiller Üzerine Çoklu Vaka Çalışması**The Reproduction of Classical Fairy Tales by Generative Artificial Intelligence: A Multiple Case Study of Textual and Visual Representations**

Arş. Gör. Gamze ATEŞ

Beykoz Üniversitesi, Türkiye

gamzeates@beykoz.edu.tr | ORCID: 0009-0002-7733-2225

Arş. Gör. Aylin Berna Zamandar BAŞOĞLU

Beykoz Üniversitesi, Türkiye

bernabasoglu@beykoz.edu.tr | ORCID: 0000-0002-4846-8273

Özet

Üretken yapay zekâ sistemleri yalnızca metin ve görsel üreten araçlar olmanın ötesinde, anlatıların yeniden kurulması ve görsel temsil biçimlerinin dönüştürülmesinde aktif rol üstlenmektedir. Bu çalışmada ChatGPT, Gemini ve Microsoft Copilot adlı üç üretken yapay zekâ modelinin klasik masalları metinsel ve görsel düzeyde nasıl yeniden ürettiği karşılaştırmalı olarak incelenmektedir. Örneklem olarak Kırmızı Başlıklı Kız, Hansel ve Gretel, Kibritçi Kız, Çirkin Ördek Yavrusu ile Ali Baba ve Kırk Haramiler masalları seçilmiştir. Her bir masal için önceden belirlenmiş ortak bir sahne ve standart bir prompt seti oluşturulmuş; bu promptlar üç modele de aynı şekilde uygulanmıştır. Böylece her model beş masalı da yaklaşık 200'er kelimeyle yeniden anlatmış ve belirlenen sahneyi görselleştirmiş, toplamda 15 metin ve 15 görsel elde edilmiştir. Çalışma nitel araştırma yöntemi kapsamında çoklu vaka çalışması deseniyle tasarlanmıştır. Elde edilen metinler Vladimir Propp'un anlatı işlevleri yaklaşımı, Roland Barthes'in anlatı çözümlemeleri ve Seymour Chatman'ın öykü-söylem ayrımı doğrultusunda incelenirken, görseller Gunther Kress ve Theo van Leeuwen'in görsel göstergebilim yaklaşımı çerçevesinde ele alınmaktadır. Metin ve görseller arasındaki anlamsal tutarlılık ise karşılaştırmalı içerik analiziyle değerlendirilmektedir. Çalışma, modeller arasında anlatı yapısının ne ölçüde korunduğunu, hangi anlatısal ve görsel unsurların dönüştürüldüğünü ve metin-görsel uyumunun modelden modele nasıl farklılaştığını göstermeyi hedeflemektedir. Elde edilen bulguların yapay zekâ destekli içerik üretiminin anlatı tasarımı, görsel iletişim ve tasarım eğitimi alanlarına katkı sunacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üretken Yapay Zekâ, Masal, Anlatı Analizi, Görsel Göstergebilim, İçerik Analizi

JEL Kodları: Z11, Z19, O33

Abstract

Generative artificial intelligence systems, beyond being merely tools that produce text and images, play an active role in the reconstruction of narratives and the transformation of modes of visual representation. This study comparatively examines how three generative AI models—ChatGPT, Gemini, and Microsoft Copilot—reproduce classic fairy tales at both textual and visual levels. Little Red Riding Hood, Hansel and Gretel, The Little Match Girl, The Ugly Duckling, and Ali Baba and the Forty Thieves were selected as the sample. For each tale, a predetermined common scene and a standardized set of prompts were established and applied uniformly across the three models. Each model thus retold the five tales in approximately 200 words and visualized the designated scene, yielding a total of 15 texts and 15 images. The study is designed as a multiple case study within a qualitative research framework. The resulting texts are analyzed through Vladimir Propp's approach to narrative functions, Roland Barthes' narrative analyses, and Seymour Chatman's story-discourse distinction, while the visuals are examined through Gunther Kress and Theo van Leeuwen's framework of visual semiotics. The semantic consistency between text and image is evaluated through comparative content analysis. The study aims to reveal the extent to which narrative structure is preserved across models, which narrative and visual elements are transformed, and how text-image coherence varies from one model to another. The findings are expected to contribute to the fields of narrative design, visual communication, and design education within the context of AI-assisted content creation.

Keywords: Generative Artificial Intelligence, Fairy Tale, Narrative Analysis, Visual Semiotics, Content Analysis

JEL Codes: Z11, Z19, O33

Ateş, G., & Zamandar Başoğlu, A. B. (2026, 17-18 Ağustos). Klasik Masalların Üretken Yapay Zekâ Tarafından Yeniden Üretimi: Metinsel ve Görsel Temsiller Üzerine Çoklu Vaka Çalışması [Bildiri özeti]. Uluslararası Yapay Zeka Uygulamaları Sempozyumu ve Karma Sergisi, çevrim içi.

Bildiri Özeti / Paper Abstract

Taht ve Rakipleri: Üretken Yapay Zeka, PBR Materyal Üretiminde Fotogrametriyi Tahttan İndirebilir mi?**The Crown and Its Challengers: Can Generative AI Dethrone Photogrammetry in PBR Material Production?**Arş. Gör. Abdullah Raşid GÜN
İstanbul Topkapı University, Türkiye
abdullahrasidgun@topkapi.edu.tr | ORCID: 0009-0009-8871-9979**Özet**

Fotogrametri, fiziksel dünyadaki verilerin dijital ortama aktarılmasında ve özellikle fotogerçekçi fiziksel tabanlı render (PBR) materyallerinin üretilmesinde uzun yıllardır yaygın olarak kullanılmaktadır. Ancak üretken yapay zeka alanındaki son gelişmeler, bu alanda fotogrametriye alternatif iş akışlarını gündeme getirmiştir. Bu çalışmanın amacı, fotogrametrinin güncel konumunu üretken yapay zeka tabanlı yöntemlerle karşılaştırmalı olarak değerlendirmek ve farklı yaklaşımların PBR materyal üretimindeki potansiyellerini ortaya koymaktır. Çalışma kapsamında İstanbul'daki Mihrimah Sultan Camii ve Tekfur Sarayı'ndaki iki farklı duvar yüzeyinden tekrarlanabilir PBR materyalleri üretilmiştir. Materyaller; PhotoCatch ile fotogrametri, Adobe Substance 3D Sampler ile makine öğrenmesi tabanlı ve Google Gemini Nano Banana Pro ile büyük dil modeli tabanlı olmak üzere üç farklı iş akışı kullanılarak oluşturulmuştur. Yaklaşık 2 × 3 metre boyutundaki iki duvar yüzeyi, bulutlu hava koşullarında ortalama 350 fotoğrafla belgelenmiştir. Blender yazılımında standardize edilmiş ışın izlemeli Cycles render motoru ile yapılan karşılaştırmalarda; renk doğruluğu, desen sürekliliği, tekrarlanabilirlik, ışığa tepki, geometrik doğruluk, normal map ayrıntısı ve displacement başarımı ölçüt olarak değerlendirilmiştir. Bulgular, fotogrametrinin hala en yüksek geometrik doğruluğu ve yüzey ayrıntısını sunduğunu; ancak yüksek iş gücü, zaman ve uzmanlık gerektirdiğini göstermektedir. Substance 3D Sampler, oyun ve mimari görselleştirme odaklı üretimler için en hızlı ve pratik çözüm olarak öne çıkarken, bu kolaylık geometrik ve tarihsel doğruluktan ödün verilmesiyle sağlanmaktadır. Gemini ise Sampler'a kıyasla daha başarılı diffuse ve normal haritaları üretmesine rağmen, düşük çıktı çözünürlüğü nedeniyle yüksek kaliteli fotogerçekçi üretimlerden ziyade hızlı prototipleme ve düşük çözünürlüklü görselleştirme senaryoları için daha uygun görünmektedir. Sonuç olarak çalışma, fotogrametri ve üretken yapay zeka tabanlı yöntemlerin birbirlerinin doğrudan yerine geçmekten çok farklı kullanım senaryolarına hitap ettiğini ve teknik ve metodolojik bir mesele olarak ele alınması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fotogrametri, Üretken Yapay Zeka, Makine Öğrenmesi, Fiziksel Tabanlı Render, Tekrarlanabilir Materyaller
JEL Kodları: O33, Z11, O31.

Abstract

Photogrammetry has long been used to transfer real-world data into digital environments, particularly for producing photorealistic physically based rendering (PBR) materials. However, recent advances in generative artificial intelligence have introduced alternative workflows that challenge conventional photo-scanning methods. This study examines the current role of photogrammetry by comparing it with two AI-assisted approaches and discusses their potential for future PBR material production. Two tileable wall materials from Mihrimah Sultan Mosque and Tekfur Palace in Istanbul were produced using three workflows: photogrammetry with PhotoCatch, a machine learning-based approach with Adobe Substance 3D Sampler, and a large language model-based approach with Google Gemini Nano Banana Pro. Each wall section (approximately 2 × 3 m) was captured under overcast conditions using around 350 photographs. In a controlled Blender scene with standardized Cycles path-traced lighting, the AI-generated materials were evaluated against the photogrammetric reference in terms of color fidelity, pattern continuity, tiling quality, lighting response, geometric accuracy, normal detail, and displacement performance. The results indicate that photogrammetry still delivers the highest geometric fidelity and surface detail, although it requires substantial fieldwork, post-processing, and technical expertise. Substance Sampler proved to be the fastest and most practical workflow for game-ready and architectural visualization materials, but at the expense of geometric and historical accuracy. Gemini generated more convincing diffuse and normal maps than Sampler, yet its lower output resolution limits its suitability for high-fidelity applications. The findings suggest that these workflows address different production needs rather than directly replacing one another and should be evaluated as both a technical and methodological issue.

Keywords: Photogrammetry, Generative Artificial Intelligence, Machine Learning, Physically Based Rendering, Tileable Material
JEL Codes: O33, Z11, O31.

Gün, A. R. (2026, 17-18 Ağustos). Taht ve Rakipleri: Üretken Yapay Zeka, PBR Materyal Üretiminde Fotogrametriyi Tahttan İndirebilir mi? [Bildiri özeti]. Uluslararası Yapay Zeka Uygulamaları Sempozyumu ve Karma Sergisi, çevrim içi.

Uluslararası Yapay Zeka Uygulamaları Sempozyumu ve Karma Sergisi

International Symposium and Group Exhibition
on Artificial Intelligence Applications

ULUSLARARASI YAPAY ZEKA UYGULAMALARI SEMPOZYUMU VE KARMA SERGİSİ

International Symposium and Group Exhibition
on Artificial Intelligence Applications



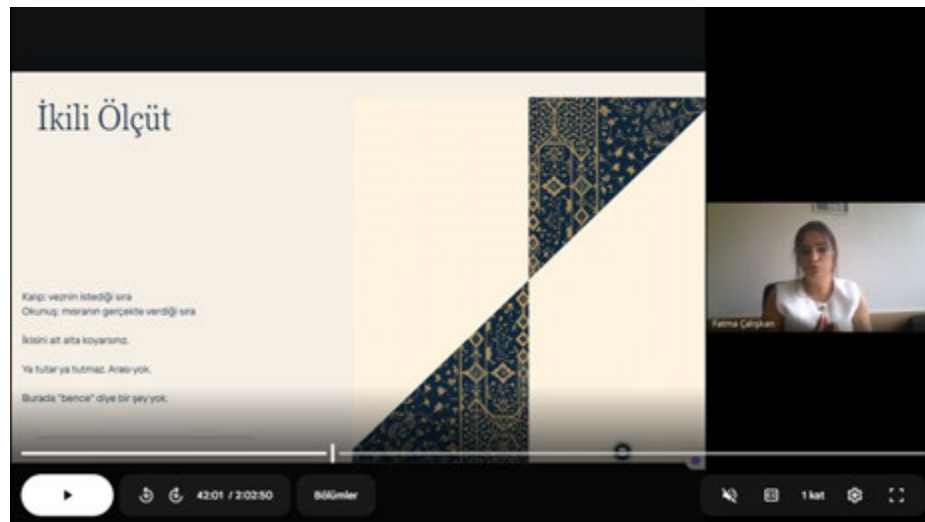
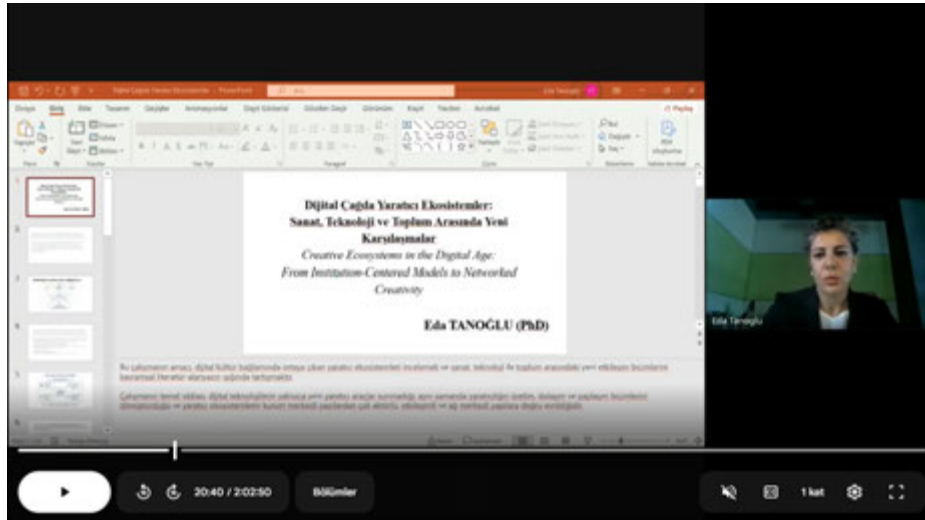
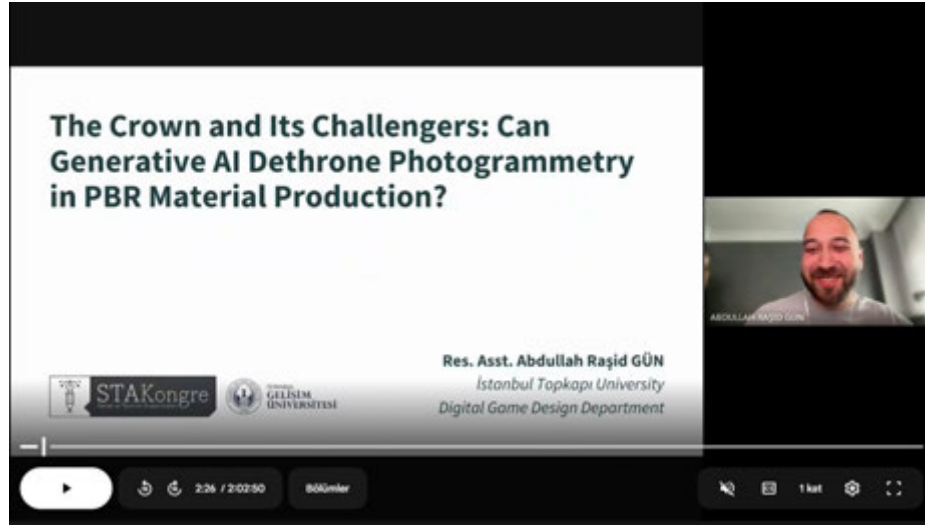
Son Başvuru:
Deadline:
1 Ağustos/August 2026

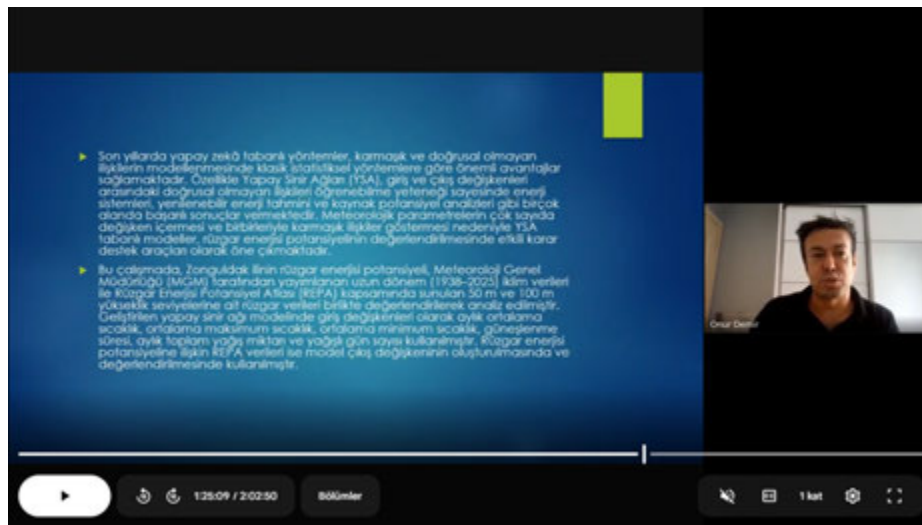
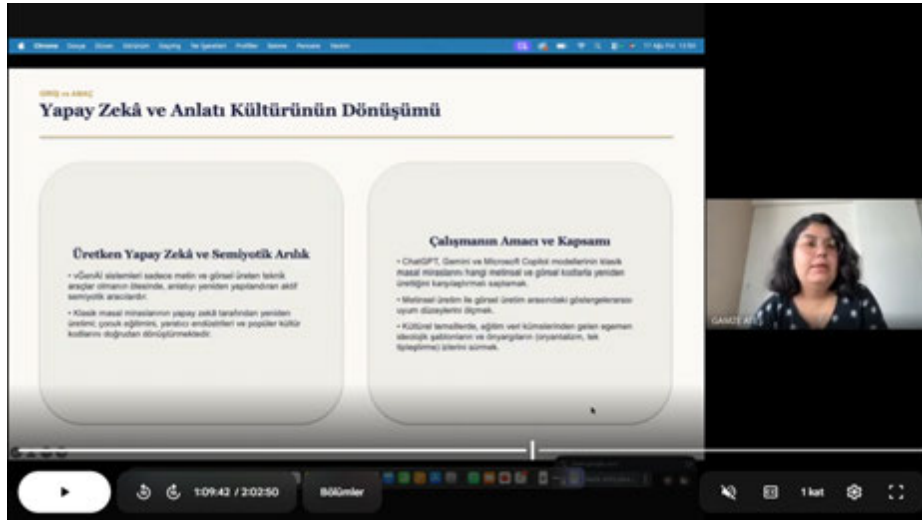
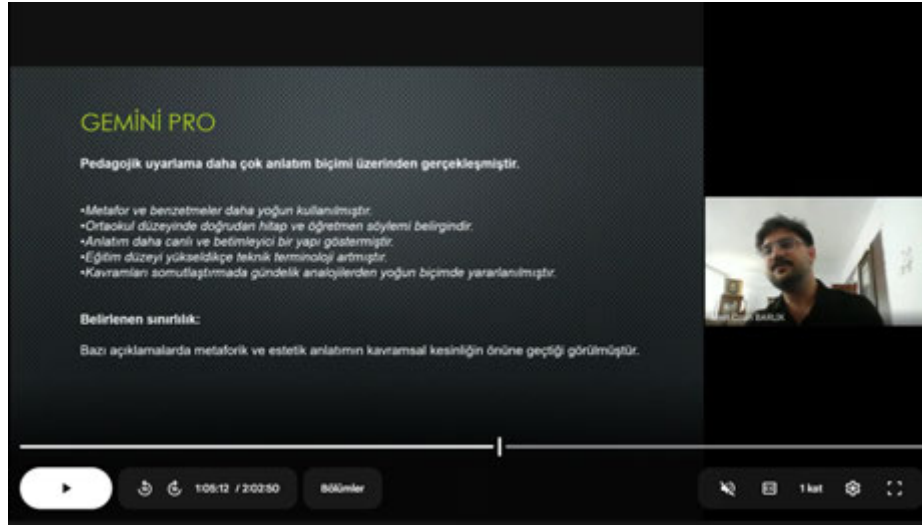


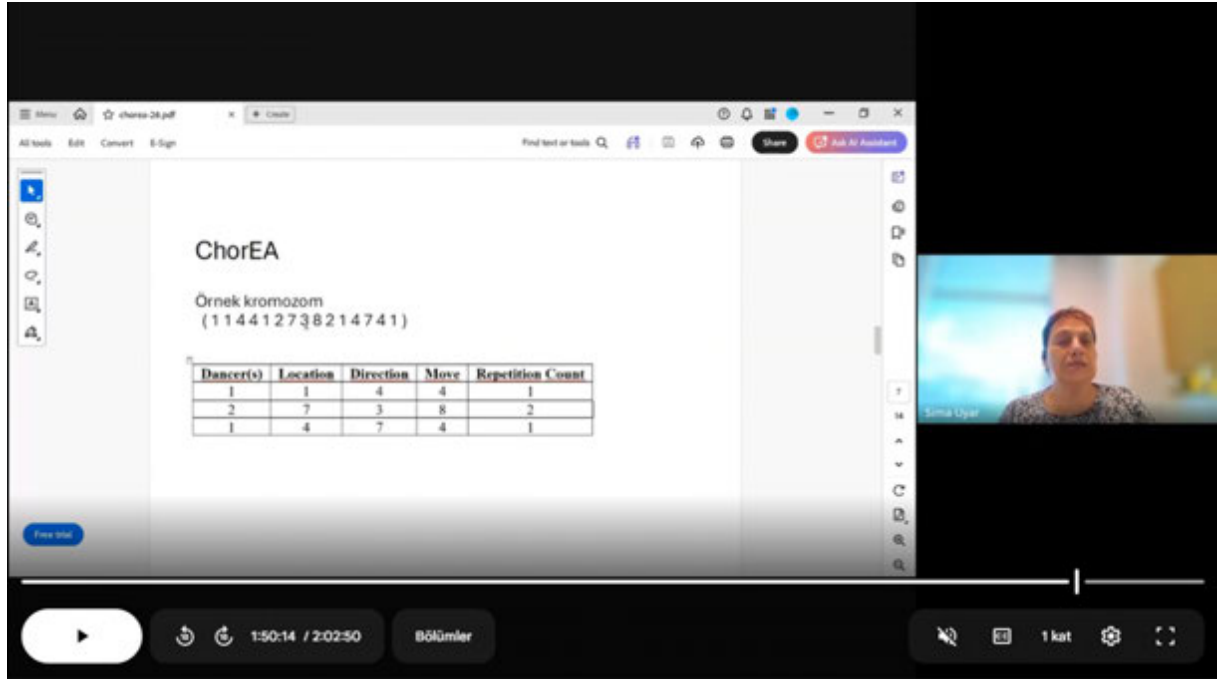
Sempozyum Tarihi:
Symposium Date:
17-18 Ağustos/August 2026



Başvuru için / for submissions:
www.stakongre.org







The screenshot shows a video player interface. The main content area displays a presentation slide titled "ChorEA". Below the title, it says "Örnek kromozom (1 1 4 4 1 2 7 3 8 2 1 4 7 4 1)". Below this is a table with 5 columns: "Dancer(s)", "Location", "Direction", "Move", and "Repetition Count". The table contains 3 rows of data.

Dancer(s)	Location	Direction	Move	Repetition Count
1	1	4	4	1
2	7	3	8	2
1	4	7	4	1

At the bottom of the video player, there is a progress bar showing 1:50:14 / 2:02:50, a "Bölümler" button, and a "1 kat" button.

Uluslararası Yapay Zeka Uygulamaları Sempozyumu ve Karma Sergisi

Özet Bildiri Kitapçığı

ISBN: 978-625-90026-6-8